

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil godt have svar på det, jeg spurgte om før: Hvordan kan ministeren tro, at målene nås, når vi ikke ved, hvad der skal ske?

Så vil jeg, supplerende hr. Carsten Hansens indlæg og med henvisning til vores forslag til vedtagelse, hvor vi jo beder ministeren forholde sig til, om der skal komme en handleplan, også gerne høre, om ministeren forventer, at der kommer nogle incitamenter til den enkelte virksomhed. Vi har hele tiden hørt om parterne og parterne, men motivationen til at få de her ting på plads ligger jo hos den enkelte virksomhed. Der er nogle redskaber, men bliver der andre incitamenter nu, hvor man har fjernet den tidligere regerings incitamentspakker?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Beskæftigelsesministeren svang sig lidt op i det sidste indlæg, synes jeg nok, for det er jo en kendsgerning, at der er skåret ned på Arbejdstilsynet, der er skåret ned på BST, og der er skåret ned på det sikkerhedsarbejde, som foregår i de danske virksomheder.

Så siger ministeren, at man godt vil gå ind for en strategi, der hedder, at folk skal kunne bevare deres job. Jeg mener, det er en god intention at ville sørge for, at folk kan bevare deres job, men jeg tror også, at mange virksomheder kommer i den situation, at hvis de skal være med til at løse den opgave, får de brug for en stærkere BST-vejledning.

Men jeg tror så sandelig også, at der er brug for den fulde åbenhed på arbejdspladsen, dvs. at der er en god sikkerhedsorganisation, der taler sig til rette om, hvordan man sikrer denne udvikling. Det er i modstrid med det, som regeringen hidtil har sagt og gjort, men det er da mit håb, at ministeren også vil forstå, at der skal nogle virkemidler til, hvis den opgave, som vi i Socialdemokratiet er meget enige i bør løses, også skal kunne løses.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gentage, at nu har vi bedt parterne om at kigge på det her, og det agter jeg at afvente. Det er jo ikke et flerårsprojekt, vi taler om. Men parterne har bedt om en udsættelse til jul, og den tid mener jeg godt vi forsvarligt kan bruge på at afvente, om de kan finde frem til noget, og hvad

de i givet fald kan blive enige om at anbefale. Jeg tror, at den metode med at bede arbejdsmarkedets parter om at prioritere og opstille nogle mål også giver parterne et meget mere konkret ansvar for at få løst tingene, fordi det jo også falder tilbage på parterne, hvis der ikke opnås resultater; så er det ikke kun en offentlig myndigheds problem.

Jeg vil godt gøre lidt op med den forestilling om, at arbejdsmiljøproblemer kan løses ved, at Arbejdstilsynet skal klare alle problemer. Det kan kun klares ved, at vi får et engagement, først og fremmest hos medarbejdere og ledelse på den enkelte virksomhed, men også hos parternes organisationer, lokale fagforeninger, lokale arbejdsgiverforeninger og på landsplan og selvfølgelig i samarbejde med Arbejdstilsynet og med forskningsinstitutioner, der kan kortlægge problemer og skaffe os ny viden.

Det er jo et samspil mellem mange instanser, vi taler om her, og jeg vil godt advare imod, at man tror, at kun én instans er i stand til at løse arbejdsmiljøproblemerne. Politiet er jo heller ikke i stand til at løse alle kriminalitetsproblemer her i landet. Det kræver jo, at forældre, skole og alle andre samarbejder om det.

Kl. 13.10

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

For hver dag, der går, får ministeren jo mere parlamentarisk erfaring. Jeg ved ikke, om det skyldes usikkerhed, at man ikke får svar på alle de spørgsmål, der bliver stillet, men jeg spurgte rent faktisk til, at når man postulerer noget, bør man også kunne fremlægge dokumentation for, hvorfor man f.eks. har afskaffet de små sikkerhedsorganisationer.

Jeg er helt enig med ministeren i, at det er godt at tage arbejdsmarkedets parter med på råd, og så vil jeg gerne spørge beskæftigelsesministeren: Tog man parterne med på råd, inden man afskaffede incitamentspakken? Det er et helt centralt og et enkelt spørgsmål. Hvis nu man mener, at det er meget godt at snakke med parterne, tog man dem så med på råd, inden man skar ned? Ellers så kan man jo ikke bruge det til særlig meget.

Jeg har spurgt, hvorfor de virksomheder nu skal certificere sig, for vi er jo helt enige i, at man